

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk IV

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk IV

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk IV

a. Het offer van Kaïn en Abel

In Kaïn en Abel is het karakter van respectievelijk de vroegere en de latere Eva terug te vinden (=> 3e hfdst) en dat niet alleen in hun namen:

קַיִן	(Kaïn)	van kana (קנה) - kopen, verwerven מקנה - bezit (van kana קנה = kopen)
הַבֵּל	(Abel)	ademtocht, waan, nevel, niets

- maar reeds overeenkomstig volgende getalwaarde ook in de door Kaïn en Abel gebrachte offers:

(Gen 4:3):	וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים en het was vanwege het einde der dagen (dat Kaïn en Abel God een offer brachten)	361 = 19 x 19
	חַוָּה Eva	19

Dat offer brachten zij "vanwege het einde der dagen", want de gebruikelijke vertaling en misschien ook latere betekenis "na verloop van tijd" van het *mikkets jamiem* (מִקֵּץ יָמִים):

de uitdrukking komt in de thenach nog twee maal *in de niet-thoraboeken* voor (1 Kon 17:7 en Jer 13:6) en kan ook daar zeer wel de betekenis "vanwege het einde der dagen" als hieronder uiteengezet hebben. In 2 Sam 14:26 komt zij in de vorm *מִקֵּץ יָמִים לְיָמִים* voor en wordt dan vaak vertaald met "aan het einde van ieder jaar" alhoewel het woord jaar er niet in voorkomt en "van tijd tot tijd" daar beter zou passen

- past hier zeker niet. Aldus offerden Kaïn en Abel *vanwege het eindtijdfest*, als ongetwijfeld vele vroege volkeren naar aanleiding van het einde van het landbouwseizoen offerden. Zij vierden namelijk het feest dat als laatste der drie grote in de thora beschreven feesten in Leviticus 23:39 te vinden is:

exakt op de 15e dag van de maand de 7e wanneer jullie oogsten/verzamelen de opbrengst van het land zullen jullie vieren het feest van j'h'w'h

מ	- van, vanwege
ק	- (het) einde van
יָמִים	- (de) dagen

Deze alle drie aan de landbouw verbonden feesten geven de mens zelf weer als een zaai- sel Gods in de proef- en kweektuin van deze wereld van tijdelijkheden om tot een oogst van aangerijpte eeuwigheidswezens te komen ("TeC" - 10e hfdst). Het oogstfeest is dan ook het loofhuttenfeest op welke men met palmtakken zich voor het aangezicht Gods verheugde als weergave van het toekomstige leven in de volkomen natuurlijkheid Gods. Direct voorafgaande aan het loofhuttenfeest is er echter de "grote verzoendag" *jom kippur* op welke de mens met zijn geweten voor God in het reine zal komen (Lev 23:27). Zij is de dag van principiële beslissingen oftewel de dag "van de eindtijd" als beeld van de grens tussen het tijdelijke en het eeuwige en niet als het idee van een "eens ophoudende tijd". Want tijd gaat net zo zeer door als na de dag *jom kippur* vlak voor het einde van het jaar er weer een nieuw jaar komt. Als grens tussen tijdelijkheid en eeuwigheid is de "eindtijd" *ten allen tijde* alom aanwezig en symboliseert aldus de momenten en situaties van het zich bewust worden van eeuwigheidswaarden. De in en met tijdelijkheden levende mens komt vroeg of laat en meestal in principiële kwesties voor eeuwigheidswaarden te staan en heeft dan in overeenstemming ermee of niet in overeenstemming ermee te beslissen. Oog in oog met geestelijke waarden bevindt men zich "aan het einde van de tijdelijkheid" als zou men aan het einde van een gebied met andere tijdzone aangekomen zijn. Eindtijd

symboliseert derhalve dat *eens aan het einde van de levenstijd* een leven naar eeuwigheidswaarden aanvangt en reeds bij leven en welzijn men zijn doen en denken op die waarden af zal stemmen. Bij bewustwording van die tijdloze waarden "is de eindtijd aanbroken" en op dat "einde der dagen" en op die ieder moment aanbreken kunnende grote verzoeningsdag *jom kippur* zal men zijn leven in orde maken. De eindtijd is de altijd aanwezige imaginaire grens tussen de door alle tijdelijkheid heen zwevende eeuwigheid en de tijdelijkheid zelf en is derhalve een kwestie van bewustwording omtrent eeuwigheidswaarden en het dienovereenkomstige nemen van fundamentele beslissingen pro of contra die waarden.

Het laatste der drie grote feesten wordt derhalve in de thora als eerste genoemd met het offeren van Kaïn en Abel op de aan dat feest voorafgaande dag der beslissingen *Jom Kippur*. Zij offerden "vanwege het einde der dagen" en de ene bracht niet en de andere bracht wel zijn leven op die dag in orde. Want Kaïn "bracht een afkoopsom" door *van zijn vruchten* (Gen 4:3) te offeren en *niet zelf* tot God te naderen en Abel bracht alles en daarmee ook zichzelf door (Gen 4:4) *van het vette* te offeren:

קרבן (korban) offer - van:
 קרב (karav) (qal): naderen, naderbij komen
 (hif): doen naderen, naderbij brengen
 (meestal met offeren vertaald)

Het offer van Kaïn is ermee te vergelijken hoe velen van hun inkomsten = "van hun vruchten" in het kerkzakje werpen en aan goede doelen geven en niet bereid zijn om hun handel en wandel als *de bron van hun inkomsten* zelf voor het aangezicht Gods te brengen. Men verdient goed zonder precies te zien hoe en met voorrang geven aan het voordeel, terwijl de principes en stem Gods van het geweten eerst gelden waar zij het voordeel niet al te zeer in de weg staan. En dan geeft men iets terug en niet zelden des te meer des te dubieuzer de methodes van verwerven zijn:

en dat van in het klein tot in het groot, als ook nu vooral grote instituten als fabrikanten van alcoholische dranken en loterijen en mediabedrijven van bedenkelijk tijdverdrijf aan liefdadigheid doen. Echter kan onmogelijk met welke liefdadigheid ook voor zelfs maar een fractie de aangerichte geestelijke schade hersteld worden

Men denkt "God te kunnen kopen" als ook Eva krachtens de naamsgeving "Kaïn" gedacht had te kunnen doen:

קין Kaïn **160** van kana (קנה) - "kopen", "verwerven"
 כסף (keseph) zilver, geld **160**

Abel echter offerde "van de eerstelingen van zijn kudde":

(Gen 4:4): בכר (becor) eersteling, eerstgeborene **222**
 אֵלֶף (aleph) naam eerste letter en initiaal Gods **111** } => 2 : 1

- en naderde met zijn gehele wezen tot God zonder iets achter te houden:

קרב (karav) (qal): naderbij komen, (hif): naderbij brengen, offeren
 (kerev) innerlijk

En daarin is de Eva te herkennen welke overeenkomstig de naamsgeving "Abel" van het wereldse dualisme = 222 tot de eenheid Gods = 111 terugkeerde. Want de "eersteling" is de zichzelf het meest nabij staande en is derhalve de mens zelf. Men zal zichzelf de schepper niet onthouden evenals in het huwelijk de ene partner niet de ander met wat geschenken en goedmakers tevreden zal willen stellen om buitenshuis zijn lust te zoeken. Aldus wordt vanaf het eerste offeren in de thora duidelijk gemaakt dat met het dier-

offer de mens zichzelf bracht. Abel legde met deze de eigen existentie in de hand Gods om zich te laten leiden en niet zelf middelpunt van de wereld te willen zijn. Hij bracht "het vette" (Gen 4:4):

החלב	het vet	45
אדם	mens	45

- en offerde welgevallig door *zijn gehele existentie met al het bijbehorende* onder de hand Gods te brengen:

(Gen 4:2): צאן
kleinvee **141**

(Gen 4:4): ומחלבם
en van hun vet **141**

- het "van hun vet" als de gehele existentie van de "herder van kleinvee" Abel

Misschien was Abel geen herder van kleinvee maar "weidde hij" = "verzorgde hij" = ra-ah (רעה) op andere wijze door voor zijn omgeving en niet voor geld op zich te werken (=> 30e hfdst). Het gaat om het beeld dat Abel het "dieroffer van zichzelf" bracht en Kaïn zonder dieroffer niet zichzelf bracht en daarom hij niet welgevallig offerde. Kaïn stond alleen wat van zijn verdiensten af als zou de bezitter van hemel en aarde dat nodig hebben. God echter verlangt naar wat alleen de mens hem kan geven en wat bestaat uit diens eigen wezen en liefde en toewijding en aanhankelijkheid. Kaïn hield vast aan zijn ego en daarmee aan de "woorden van de slang tot Eva" (=> 3e hfdst) en kern van de leer van de tegenstander (=> 3e hfdst). De naam Kaïn betekent "gekocht" en zelfs "geschapen" en duidt op het "zelf groot willen zijn" en geen dank hoeven betuigen en menen door eigen werk "een kind verdiend" zo niet "zelf geschapen" te hebben:

(Gen 4:1): ותאמר קניתי איש את יהוה
want zij sprak ik heb verworven een man bij Jahwe

De naam "Abel" ademt met de betekenis "ademtocht" en "waan" en "nevel" en "niets" het veranderde inzicht van zijn ouders dat de mens van zich uit krachteloos is. "Alle eerstgeboorte behoort God toe" (Ex 13:2) en zo behoren de doelstellingen Gods en niet de voordelen het leven te bestemmen. **Alles** zal men brengen en zo als Abel "het **vette**" (Gen 4:4) offeren":

מקנה	(mikneh)	vee, bezit, het verworvene, vermogen => van het werkwoord:
קנה	(kana)	kopen, verwerven
קין	(Kaïn)	Kaïn - de "gekochte" welke het zelf bezitten niet had losgelaten

Alles bestaat dankzij het "ademen" en de "universele bloedsomloop" van de energiebanen Gods en door te bezitten onttrekt men het "bezetene" en zichzelf aan de functionaliteit Gods. Men zal niet bezitten:

het bijbelse hebreuws heeft zelfs geen woorden voor "hebben" en "bezitten". Beide werkwoorden worden aangeduid met de prefix "aan" (א) + bijvoorbeeld een personale pronomen zoals "aan hem" (איו)

- maar tot zegen voor zichzelf en voor anderen functioneel gebruiken. Al het andere is "overtollig vet" en men zal het als Abel offeren. Waarschijnlijk was Kaïn reeds vroeg een onaangenaam mens en bracht dat zijn ouders tot de verandering van gezindheid als in het derde hoofdstuk van de thora met het "horen van de stem Gods" (Gen 3:8) omschreven (=> 3e hfdst).

b. De sjofar bij Kaïn en Abel

Kaïn en Abel offerden naar aanleiding van het oogstfeest en tijdens dat feest zal men zeven dagen wonen in van takken gebouwde loofhutten (Neh 8:14):

(ה)סב - (loof)hut, struikgewas

Ook het dak zal daarbij uit loof bestaan opdat de verbinding met de hemel vrij zal zijn:

niets onnatuurlijks zal zich tussen de hemel en de mens bevinden

Het loofhuttenfeest symboliseert hoe in de eeuwigheid men in de aanwezigheid Gods in en naar de natuur Gods zal leven (Lev 23:40):

en jullie zullen voor jullie nemen op de dag de eerste vruchten van de boom een pracht van palmbladen en takken van de loofboom en van wilgenbomen en jullie zullen jullie verheugen voor j'h'w'h jullie God zeven dagen ... [42] In (loof)hutten zullen jullie wonen zeven dagen

Hoogste cultuur zal heersen, maar daken van onnatuurlijkheid en vervreemding zullen niet meer de verbinding met de hemel vertroebelen

Het dak zal derhalve anders zijn dan bij "Kaïns loofhut" het geval was, als God op diens offeren tegen hem zegt (Gen 4:7):

*is niet dat wanneer je goed doet: verhoging (שאת - infinitief van נשא: "een offer opheffen") en wanneer niet je goed doet **op de opening zonde liggend** (רבוץ = "op de loer liggen" als van roofdieren)*

En het dak zal anders zijn dan bij de Gog uit het boek Ezechiël het geval is. Want ook de profetie omtrent Gog en Magog heeft van doen met het "eindtijdfest", waar het woord voor "Gog" גוג een "dak" גג met niet vrij zijnde opening aangeeft:

ג ו ג
3 6 3

ג ג (gag)	dak
ג ו ג	Gog

De mens van de 6e dag (ו = 6) en niet God staat in deze centraal de verbinding met de hemel in de weg. En zo is Gog de hoofdvorst van Mesjeh en Tubal (Ez 38:2):

תבל	משך = 360	נשיא ראש
Tubal	Mesjeh	nasi rosj
de wereld de aardronde	een toon verlen- gen (= blazen)	hoofdleider

- en is mesjeh het "verlengen van tonen" = "blazen" in het midden = het "sjofarblazen" voor begin van het eindtijdfest (Ex 19:13):

de sjofar wordt geblazen aan het begin van de maand waarin het feest plaatsvindt (Lev 23:24). Met haar wordt gemaand dat het einde nadert (=> tekstvak rechts)

Rosj Hasjana (ראש השנה) = "eerste (dag) van het jaar". In de babylonische tijd heeft men de 1e dag van de 7e maand tot 1e dag van het jaar gemaakt. Tot op heden vindt in het jodendom op deze het blazen op de sjofar = "ramshoorn" plaats. Geestelijk gezien is de 15e dag van de 7e maand als 1e dag van het loofhuttenfeest de 1e dag van een nieuwe tijd.

- en is de algehele vorm "*Rosj en Mesjeh en Tubal*" een "anti-loofhut" גוג. Rechter pilaar van het גוג is namelijk de vorst ראש = "hoofd" = de nog altijd in plaats van God op de eerste plaatst staande eerstgeborene en hoofdleider, terwijl linker pilaar van het גוג het "wereldrijk" Tubal is (=> onder). Daar tussenin klinkt overeenkomstig de getalwaarde van de naam "*Mesjeh*" = 360 *op de 360e*

dag = de grote verzoendag (=> boven) het alarmblazen Gods. Want de grote verzoendag vindt vijf dagen voor het einde van het aardse jaar plaats:

de grote verzoendag vindt plaats op de 10e van de maand terwijl het loofhuttenfeest als "feest van de andere zijde" (=> boven) en daarmee in geestelijk opzicht als feest "van het nieuwe jaar" op de 15e dag van dezelfde maand begint

- en zo vindt gerekend naar het zonnejaar van 365 dagen de grote verzoendag *jom kippoer* op de 360e dag van het jaar plaats. Aldus is de tijd van waarschuwen vanaf het sjo-farblazen tot aan de grote verzoendag in het midden terug te vinden:

משך (mesjech) een toon verlengen **360** = "blazen" (b.v. Jos 5:5)

Het spreken Gods tot Kaïn na diens offeren is daarmee het eerste in de thora vermelde "sjo-farblazen", terwijl Kaïn evenals de vorst Rosj dat hoornblazen hoogmoedig trotseerde. Met een onveranderd innerlijk ging hij de grote verzoendag in om vervolgens zonder halt van kwaad tot erger te komen.

c. De broedermoord

Principeloze mensen willen vaak meer gewetensvol handelende mensen ertoe brengen om te doen zoals zij doen. Zelfrechtvaardiging zoeken zij niet door hun gedrag te verbeteren maar door anderen tot een gelijke gedrag te verleiden en dan te kunnen zeggen dat "nu eenmaal iedereen zo doet en het klaarblijkelijk niet anders kan":

terug te vinden ook in de gewoonte van veel media van niet al te hoog allooi om in "wij"-vorm te berichten wanneer van door hen commercieel geëxploiteerde levenswijzen van genot- en roddelzucht en van zich uitleven en van ander weinig moreel gedrag sprake is. Vooral zulke media komen ook met enquêtes omtrent "wat wij met zijn allen vinden". Echter denkt en leeft niet iedereen zoals zij oftewel "denken en leven **wij** niet zoals zij"

Het is dezelfde motivatie tot verleiden van mensen als van de tegenstander Gods, welke met massa's van gelijkdenkenden eens God voor voldongen feiten wil stellen (=> 3e hfdst).

Reeds de getalwaarden geven aan dat Kaïn zijn broeder tot eenzelfde soort offeren wilde brengen als hijzelf deed:

(Gen 4:2):	עבד אדמה (Kaïn): arbeider/slaaf van de aardbodem	126
(Gen 4:2):	רעה צאן (Abel): verzorger van kleinvee	416 _____ +
		542
(Gen 4:2):	ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה en het was aan het einde der dagen dat bracht Kaïn van de vrucht van de aardbodem een geschenk aan Jahwe	1084 = 2 x 542

Echter liet Abel zich niet dwingen om te offeren zoals hij, maar (Gen 4:4):

*maar Abel **ook hij** bracht ... (een offer)*

Vervolgens doet Kaïn zoals vaak verkeerd handelende mensen eerst met woorden anders handelende mensen "tot rede" trachten te brengen (Gen 4:2):

en sprak Kaïn tot Abel zijn broeder

Men wil in eigen gedrag gerechtvaardigd zijn en komt eerst wanneer dat niet lukt "met dwingende argumenten". Want het verschil in denken bestaat uit het verschil tussen leven en dood, evenals het verschil tussen beide beschreven offers uit het fundamentele verschil tussen het denken Gods en het denken van de tegenstander bestaat (= > 3e hfdst). Of men stelt als Kaïn en de tegenstander zichzelf als middelpunt van alles en wordt dan "slaaf van de materie", of men is blij met de glans van de schepping en daarmee met de kwaliteiten van anderen ook wanneer men die niet zelf heeft. De volheid en grootheid van de schepping Gods en niet de mens zelf staat dan centraal en men wil verzorgen en leeft in toewijding. In getalwaarde uitgedrukt bedraagt dat verschil:

Veel getalwaardes geven belangrijke bijkomstigheden zoals hier het zich gekleineerd voelen van Kaïn weer:

(Gen 4:4): וישע יהוה אל הבל = 480 = **3 x 160**
en zag Jahwe op Abel

קין Kaïn = **160**

Door zijn instelling was hij de mindere van zijn broer Abel en daarom staat er (Gen 4:8):

en stond op Kaïn tegen zijn broeder Abel

(Gen 4:3): עבד slaaf (van de aardbo- = **76**
(dem was Kaïn)

(Gen 4:9): הבל אחיך Abel jouw broeder = **76**

(Gen 4:2): רעה צאן (Abel): verzorger van kleinvee 416

(Gen 4:2): עבד אדמה (Kaïn): slaaf van de aardbodem 126

— -
290

- welk getal 290 in hebreeuwse letters geschreven het woord "vijand" oplevert:

ר צ (zar) vijand, verdrukker, verdrukking
200 90

Deze letters zijn tevens de beginletters van Abels kwalificatie "verzorger van kleinvee" (רעה צאן) in omgekeerde volgorde:

(Gen 4:2): רעה צאן - herder/verzorger van kleinvee

- als een instelling van "zorgen voor en niet heersen over" altijd de vijandschap van de naar rechtvaardiging zoekende tegenstander op zal wekken.

Kaïn als slaaf, als arbeider of als dienaar

Het woord abed (עבד) betekent zowel arbeider als dienaar als slaaf. Dienaar is men wanneer men met toewijding tot God en mensen zijn werk doet. Een van de voornaamste en edelste dienaren komt in het 24e hoofdstuk van Genesis voor waar de dienaar van Abraham *ebed Abraham* een vrouw voor Jitzak zoekt. Slaaf is men wanneer men zich aan materiële zaken wijdt met hen als doel op zich. Zo is men ook slaaf wanneer men "de muziek dient" en men "het familiebedrijf dient" en men "de natuur dient", waar zulke "dienaren" meestal zichzelf dienen door het voordeel in het geval van het familiebedrijf en de vrijheid in het geval van de natuur en de eigen eer in het geval van de muziek onder het mom van oneigenzuchtige toewijding na te jagen. Men zal zijn opdrachten met het oog op God en medemens en medeschepselen vervullen. Dient men materiële zaken als doel op zich dan is men als Kaïn "slaaf van de aardbodem".

d. Het teken van Kaïn

God is alwetend en daarom ligt in zijn vraag aan Kaïn "waar is Abel je broeder" het weten dienomtrent reeds omsloten:

(Gen 4:9):	אי הבל אחיך waar (is) Abel je broeder?	87
(Gen 4:10):	אדמה aardbodem (waarvan Abels bloed schreeuwt)	50
	הבל Abel	37
		—
		87

De adama is de godsexistentie (=> 2e hfdst) en zo geeft de getalwaarde 87 het "terugkeren tot de aardbodem" in het geval van Abel weer als een gaan van de sabbatdag = 7 naar de andere zijde = 8 in meer overheersend grotere vorm = 80. Abels heengaan stemde aldus overeen met de omschrijving in de thora van het eeuwige leven (Deut 32:47):

*jullie zullen verlengen de dagen **op de aardbodem** (adama)*

Zijn dood was derhalve geen voorgoed verdwijnen (=> 3e hfdst) en dat wordt ook op volgende wijze weergegeven:

(Gen 4:10):	מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה Wat deed je? Hoor! Het bloed van je broeder schreeuwende tot mij (tot God) vanaf de aardbodem	1550 = 50 x 31
-------------	--	-----------------------

- **aardbodem (אדמה) = 50 en God (א) = 31**

Het antwoord van Kaïn hierop weerspiegelt de gedachte welke veel mensen over de streep doet trekken om tot misdaad over te gaan. Waar namelijk "men zelf niet *de hoeder = de bewarende* (Gen 4:9) van het slachtoffer hoeft te zijn" wordt of de misdaad verhinderd omdat God bestaat of wordt de misdaad niet verhinderd omdat God niet bestaat of omdat het slachtoffer schijnbaar niet rechtvaardig genoeg was om bewaard te worden. In alle gevallen meent men ongestraft te blijven door verhindering of door ongestraft te kunnen handelen of God uit te mogen testen. Want Kaïn "stond op tegen Abel" (Gen 4:8) maar stond eigenlijk op tegen de God welke krachtens de dagelijkse gang der dingen:

slecht gedrag leidt vaak tot een afwaartse spiraal zoals tot falen op school en in het beroep en in algehele privéleven en velen wijten hun echech aan hun omgeving en aan God, zoals aan het minder kansen dan succesvolle mensen gekregen hebben en aan door hen ontnomen of niet gegeven kansen

- schijnbaar op het offer van Abel en niet op het zijne gezien had:

(Gen 4:8):	ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו en stond op Kaïn tegen Abel zijn broeder en hij sloeg hem dood	644
(Gen 4:9):	השמר אחי אנכי soms de bewarende van mijn broeder ik?	645

Het verschil in waarde van *één punt* geeft de essentie van Kaïns wedervraag weer "waar dan *de Alenige* was als hij de moord beging".

In feite is het spreken Gods een wroeging van het geweten van de mens naar de gelijkennis Gods, als het versdeel:

(Gen 4:10):	מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה wat deed je. De stem van het bloed van je broeder schreeuwende tot mij van de aardbodem	1550 = 50 x 31
-------------	---	----------------

- overeenkomstig de waarde 31 van het woord *e/ (א)* = God in 31-tallen onderverdeeld is:

מה עשית קול	wat deed je. Stem! (= "luister!")	961 = 31 x 31
דמי אחיך	het bloed van je broeder	93 = 3 x 31
צעקים	schreeuwende	310 = 10 x 31
אל י מן האדמה	tot mij vanaf de aardbodem	186 = 6 x 31
		- God (א) = 31

Evenals zijn ouders sloeg Kaïn derhalve acht op het spreken, ook al zouden hij en zijn nageslacht uiteindelijk slechts halve zaak maken (=> onder). Het "teken opdat niemand hem om zou brengen" (Gen 4:15) kan dan ook nauwelijks iets als een brandmerk of embleem geweest zijn, waar een tatoeage of halsband of ander slechts uiterlijk teken geen mens van revanche weerhouden zou hebben. In Gen 4:6 staat:

ולמה נפל פניך en waarom viel (verduisterde) je gelaat **407**

- terwijl de getalwaarde van het woord voor "teken" eveneens 407 is:

אות - (oth) teken **407**

Door een veranderde instelling op zijn berouw (Gen 4:13) veranderde derhalve *het gelaat* van Kaïn, oftewel *Kaïns veranderde uiterlijk*:

פניך jouw gelaat = 160

קיין Kaïn = 160

- was het teken. Met dat teken kan alleen *de geest Gods* de mens voorzien (Gen 4:15) en had de geest Gods Kaïn voorzien en tot dan was hij vervloekt geweest (Gen 4:11):

ארור vervloekt **407**

e. De stamboom van Kaïn

Adam en Eva erkennen hun fouten (=> 3e hfdst) en waren daarmee teruggekeerd in de tuin van Eden. En zo leefde ook Kaïn in Eden of wist hij minstens omtrent God en offerde hij en sprak hij met God. Na het tweede spreken Gods echter gaat hij wonen in het land Nod "ten oosten van Eden" (Gen 4:16), terwijl ter afscherming van de "boom des levens" de cherubiem gevestigd zijn ten oosten **van de tuin** van Eden (Gen 3:24). Aldus wordt weergegeven dat:

1. de cherubiem tussen Kaïn "ten oosten van Eden" en "de oostgrens van Eden" hem de toegang tot de tuin in Eden beletten zolang hij met zijn berouw geen hele zaak maakte
2. ook Kaïn zelf tot zo'n cherub aan de oostkant van Eden werd om anderen de toegang tot de "boom des levens" te bemoeilijken

Kaïn ging weg van het aangezicht Gods (Gen 4:16) en dat weggaan is in de namen van zijn nageslacht terug te vinden. Want als te zien zal zijn (=> 5e hfdst) vertegenwoordigen namen als Kaïn en Abel en Seth rijken en dynastieën en zo is in de namen van Kaïns nageslacht een vooral maatschappelijk neerwaartse tendens te onderkennen:

חנוך	(Enoch)	ontwikkeling חנוך = oefenen, ingewijd raken derhalve (modern hebr.): חנוך = ontwikkeling
עירד	(Irad)	af dalen in een stad עיר = stad, ירד = afdalen

מחוי יאל	(Mechujaël)	vervaagd (uitgewist) is God מחוי = part. pass. van מוחה = (uit)wissen, יאל = God
מתושאל	(Methusaël)	gestorven is het vragen naar God מתושאל = part. pass. van מותשאל = sterven, יאל = vragen, יאל = God
למך	(Lamech)	(bezig) om te verdwijnen למך = om te, מך = inf. van מכך = verdwijnen/verzinken

De namen van het nageslacht van Kaïn zijn anders dan die uit de stamboom van Seth zonder leeftijdvermelding omdat niet geestelijk ingestelde mensen voor God niet geleefd hebben, hoe oud zij ook geworden mogen zijn:

ook in deze tijd bereiken vaak met name berouwloze booswichten zoals extreme oorlogsmisdadigers opvallend hoge leeftijden, als ook de tegenstander zijn volgelingen beschermt. Men zal dienomtrent echter geen wrok koesteren want zinloos is alle tijd van een mens zonder geest op aarde

Het weggaan van het aangezicht Gods door de "dynastieën Kaïn" begint met het vluchten in een cultuur welke niet naar het wezen van de schepping maar vervreemding is. Het wonen in loofhutten geeft aan (= > boven) dat naar de natuurlijkheid Gods men zich zal ontwikkelen, maar evenals aanvankelijk zijn ouders verborgen Kaïn en zijn kinderen zich "temidden van de bomen". Zij joegen de ontwikkeling als doel op zichzelf na door "bezig te zijn met een stad te bouwen" (Gen 4:17):

ויר - en *hij was* (wajjehi) *bouwende* (boneh) een stad (ir)

Overeenkomstig het "was bouwende" daalden zij in een altijd weer machtiger te maken en nooit te voltooien stad af zonder nog tijd en aandacht voor het geestelijke te hebben. En aldus was overeenkomstig de naam van een van de laatste telgen "Lamech" = "om te verdwijnen" hun eindbestemming het verdwijnen als gevolg van het niet gaan van de weg des levens. Want als gezegd (= > 3e hfdst) leidt het niet gaan van die weg door direkt te willen plukken van de "boom van kennis van goed en kwaad" tot verdwijnen in bewustzijn (Gen 3:22):

opdat hij niet leve om te verdwijnen (= > 3e hfdst)

Overeenkomstig het "zevenvoudig gewroken worden" geeft God de verkeerd handelende maar nog niet tot een bewuste tegenstander geworden mens de herkansing en daarom konden met Kaïn meegerekend zes generaties blijven bestaan:

קין	- Kaïn	160	} - zes generaties
חנוך	- Henoeh	84	
עירד	- Irad	284	
מחוי יאל	- Mechujaël	95	
מתושאל	- Methusaël	777	
למך	- Lamech	90	
		_____ +	

(Gen 4:15): לכך כל הרג קין שבעתים יקם **1490**
daarom allen ombrengende Kaïn **zevenvoudig** zal hij gewroken worden

de doodstraf geldt alleen in "Mozestijden" dat *allen God kennen* en misdaad niet door opvoeding en maatschappelijk geaccepteerde immoraliteit bevorderd wordt en vaak velen schuld hebben. Aldus kreeg Kaïn als voortbrengsel van de oude Adam en Eva (= > 3e hfdst) een nieuwe kans en werd ten tijde van Mozes het leven van bewust voor verkeerdheid gekozen hebbende en derhalve ook bij herkansing bij hun keuze blijvende misdadigers beëindigd

De laatste 7e generatie van de kinderen van Lamech valt buiten de som van 1490 omdat deze **zelf** hun existentie in en met een zondvloed deden beëindigen (=> onder). Zevenvoudig wordt het ombrengen van mensen als Kaïn gewroken omdat met het een ander de kans op terugkeer tot God ontnemen men de eigen geestelijke instelling = de geest en sfeer van *de zevende dag* verliest:

reacties op misdaad in de zin van "ze moesten dit en dat met hem doen" doet de mens zelf van de rust van de sabbatdag buitensluiten. Men zal gerechtigheid oefenen *om verdere misdaad te voorkomen en niet om te straffen en te vergelden*. Het wezen van rechtspraak houdt daarmee niet het wreken maar het voorkomen van verdere misdaad in, als vaak in deze tijd het accent te veel op de herkansing van veroordeelden en te weinig op het voorkomen van nieuwe misdaad ligt. Men zal niet om vergelding roepen en men zal niet blind herkansen, waar nieuwe slachtoffers vaak nooit meer een kans krijgen. Herkansing mag niet tot lange strafbladen leiden en "draaideurcriminelen" behoren in een rechtsstaat niet voor te komen

Immers beging Kaïn een moord omdat *hij* het zicht op de zevende dag had verloren:

(Gen 4:5): ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד 1603 = **7 x 229**
 en op Kaïn en op zijn gave niet zag hij (God) en ontbrandde Kaïn zeer in toorn

(Gen 4:10): קול דמי אחיך 229 = **1 x 229**
 Hoor! Het bloed van je broeder

6 x 229

- de moord = 1 x 229 afgetrokken van het spreken Gods = verlies van de sabbat = 6 x 229

- en zo leiden niet zelden haat en vergeldingsdrang eveneens tot moord.

Kaïn had niet alleen Abel maar ook diens nageslacht omgebracht (Gen 4:10):

het bloed van je broeder schreeuwende tot mij vanaf de aardbodem

(Gen 4:10): דם (dam) bloed **44**
 ילד (jeled) kind **44**

- en zo zou omgekeerd niet alleen Kaïn alsnog een kans krijgen maar voorzag ook *vanwege zijn nageslacht* God hem met een teken:

(Gen 4:15): אות לבלתי הכות אתו כל מצאו **1904**
 een teken om niet om te brengen hem een ieder vindende hem

(Gen 4:17): ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר **1904**
 en zij (Kaïns vrouw) werd zwanger en baarde Henoeh en hij was bouwende een stad

Kaïn kreeg de ruimte om zich alsnog geestelijk te ontwikkelen en nageslacht te verwekken, ook al zou hij die ruimte en potentie aan mensen gebruiken tot bouwen van een stad.

f. Jabal en Jubal en Tubal Kaïn

en Tsilla ook zij baarde

Een op God achtend mens acht ook in het aangaan van verbintenissen op leiding en een werelds ingesteld mens neemt ook in deze zelf (=> 6e hfdst) en zo **nam zich** de één na laatste generatie van Kaïns nageslacht Lamech **twee vrouwen** (Gen 4:19):

	קַיִן	- Kaïn	160
(Gen 4:19):	וַיִּקַּח לוֹ	- en nam zich (Lamech)	160

Ada baarde Jubal en Jabal en overeenkomstig de som van de getalwaardes van deze twee namen dacht zij met hen de erfenis van Lamech en daarmee de erfenis van de dynastie Kaïn overgenomen te hebben:

יָבֵל - Jabal	42	
יֹבָב - Jubal	48	
	_____ +	
לָמֶךְ - Lamech	90	

En daarom staat er (Gen 4:22):

*en/maar Tsilla **ook zij** (גַּם הִיא) baarde*

- terwijl met de naamsgeving van haar zoon "Tubal Kaïn" = "het aardrijk van Kaïn" zij haar claim en die van haar nageslacht op het rijk en de troonopvolging van Kaïn legt. In het licht van die konfliktueuze tegenstelling wordt vervolgens met de beschrijving van Tubal Kaïn als een "hamerende van alle gereedschap van brons/koper en ijzer" de oorlogsindustrie als van alle tijden eenduidig tot uitdrukking gebracht. Dat echter ook de vermelde beroepen van Jubal en Jabal met konfliktueuze bezigheden te maken hebben behoeft enige nadere uitleg.

Jabal is de vader van *het bezit* (Gen 4:20):

hij was de vader van de bewonende tent (tentbewoner) en van vee (מִקְנֵה)

*hij was de vader van de bewonende tent (tentbewoner) en van **bezit** (מִקְנֵה)*

- want het woord *mikneh* (מִקְנֵה) stamt evenals de naam Kaïn (= > boven) van het werkwoord *kana* (קָנָה) = "kopen" en *mikneh* betekent dan ook in de eerste plaats "het gekochte" oftewel "bezit":

bezit bestond in die tijd vooral uit vee en derhalve heeft het woord ook en zo eerst de betekenis van "vee"

Voor zover een "volledig bezitten" mogelijk zou zijn (= > boven) kan men alleen volledig bezitten door ook grond bezet te houden. Immers is een niet op eigen grond gebouwde eigen woning ook nu niet "helemaal echt" eigen bezit, als men niet zelden een aan het huren van een woning bijna gelijke pacht moet betalen:

(Gen 4:20):	יָשַׁב אֹהֶל	tentbewoner	348
	שׁוֹבֵב	woning	348

Als gezegd kent het hebreuws geen werkwoord voor "hebben" of "bezitten", want men kan alle dankzij het ademen Gods alleen dynamisch en niet statisch bestaande materiële goed uitsluitend in beheer en in gebruik hebben. Het gaat er niet om dat men geen huis zal kopen en niets zal hebben en zelfs niet erom of men het gekochte "bezit" of "bruikleen" wil noemen, maar het gaat om de wijze van bezitten. Men zal "bezitten" = "erop zitten" om te "beheren" tot zegen voor allen en niet om alleen op zichzelf gericht te "onttrekken" aan de schepping om zich heen:

wat geen blind uitlenen inhoudt. Men zal functioneel gebruiken in het kader van het grotere functioneren om zich heen en wat ook nog kan zijn bij menig noodzakelijk privégebruik tot instandhouding van zichzelf

Jabal staat voor de mens van de bezitsdrang en daarmee voor de mens van een vaak bot en zelden zonder veel conflicten gepaard gaand streven om meer en nog meer te verkrij-

gen. Jabal is derhalve de mens welke vaak het begin van een door oorlogen en geweld nabij gebracht einde inluidt. Het jaartal van de zondvloed was 1656:

uit te rekenen wanneer men de "leeftijden" van de generaties van Adam tot Noach bijeentelt (= > tijdlijn van het J.L.A. Thenachprogramma)

- en waar Noach de opdracht tot bouw van de ark 100 jaar voor de zondvloed ontving:

Noach was 600 jaar oud als de regens begonnen (Gen 7:6) en eerst op een "ten aanzien van zijn voorouders zeer late 500-jarige leeftijd" verwekte hij kinderen nadat de Almachtige hem uitzicht op redding en voortzetting van de mensheid had gegeven (Gen 5:32 => 6e hfdst):

(Gen 6:9): תמים **490**
rechtvaardig (was Noach)

(Gen 6:10): יפת **490**
Japheth (1e zoon van Noach)

De ark is een symbolische weergave van het redden der mensheid (= > 6e hfdst) en het verwekken van een beter nageslacht behoort tot dat redden (zie ook 25e hfdst)

- viel de beslissing tot de zondvloed **in het jaar 1556:**

(Gen 4:20): ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה **1556**
en baarde Ada Jabal; hij de vader van (de) tentbewoner
en van (het) bezit

Met Jabal begint aldus de laatste fase van de neerwaartse spiraal welke tot de ondergang zou leiden.

Zijn broeder Jubal is "de vader van de gevoeligheid" (Gen 4:21):

hij werd de vader van een ieder hanterende harp/cither en fluit

- en daarmee niet de vader van de gevoelsmens maar van allen welke *schijnbaar* meer gevoelsmatig te werk gaan. De namen Jabal en Jubal zijn namelijk vrijwel gelijk als weergave ervan dat de botte en de gevoelige wel verschillend *lijken* maar in doelstelling gelijk zijn. De één neemt grofweg alles wat hij wil hebben en de ander gaat alleen subtieler te werk om te krijgen wat hij wil hebben en aldus vormen beiden een veel voorkomende buitenshuize schijntegenstelling en binnenshuize tweespan. Velerlei soorten van "koppels" op gebieden als handel en politiek en tot in de privésfeer eigenen zich toe door de één als Jabal gewoon af te pakken en de ander als Jubal op het gevoel te spelen. De ene bedient zich van harde methoden en de ander zwakt de tegenstand af door goodwill en begrip te kweken. En tot dat laatste behoort ook menige soort van muziekbeoefening. Want muziek speelde altijd een grote rol bij oorlogvoering en niet weinige muziekinstrumenten werden ontwikkeld ten dienste van het oorlog voeren, zoals tot geven van signalen en tot ophitsen van strijders met tromgeroffel en ander slagwerk. Muziek zoals tot op heden die van militaire kapellen was steeds onontbeerlijk ook tot moreel oppeppen van strijders tussen de gevechten door en muziek werd vaak ook aangewend tot intimideren van de tegenstander, zoals gedreun van tromgeroffel bij primitieve volkeren en doedelszakspelers vooraan bij de engelse koloniale legers daartoe dienden. Nog meer echter was en is muziek *het* instrument tot economische en politieke oorlogsvoering en wordt aldus in deze tijd nauwelijks erger misbruikt dan door reclamemakers en organisators van commerciële evenementen en verkiezingscampagnes en een ieder welke maar snel geld wil verdienen en aan invloed wil winnen. Nauw verstrengeld was altijd het muziekleven met commercie en macht en wat niet zou moeten zijn. Want zeker een gelovig mens zou vanuit zijn hart en niet vanuit berekening voor zijn schepper en medeschepselen moeten spelen:

weinig zaken zijn afstotelijker en toch zo algemeen aanvaard als in reklames gevoelig doende zoals blij en gelukkig lachende of verdrietig ogende en door sentimentele melodieën begeleide mensen om anderen tot uitgeven van geld over te halen. Des te spontaner en ongeveinsder men het toneelstuk tracht te brengen des te meer het tot een afkeer wordt voor wie aan zulk een onechtheid niet kan wennen. Men zal zijn gevoelsmatigheid en talenten niet voor geld verkopen

- in vertrouwen op God dat voor brood als het nodige voedsel en niet voor brood als strijd veroorzakende overtoolligheid gezorgd wordt:

לחם	(lechem)	brood	78
	(lacham)	vechten, oorlog voeren	
מבול	(mabul)	zondvloed	78

Veel is te zeggen over de ook muzikale verschillen in het kader van echtheid en onechtheid als zoëven omschreven. Hier volstaat dat eerst met Mozes de muziek als "taal van het hart" (Ex. 15e hfdst) en met Jubal de muzikant genoemd wordt welke als steeds met zijn inferieure muziek als eerste "ten tonele verschijnt". De laatste is de vader van de surrogate muziek welke de wereld in deze tijd meer dan ooit beheerst. Waar geldt:

*met Jabal en Jubal is in de thora **de maatschappelijke structuur van het bezit uit iedere tijd** omschreven*

- is met hen het "zelf nemen" als wortel van alle oorlogsvoering genoemd. Reeds hun vader Lamech nam zelf zijn vrouwen (=> boven) en steeds velen pakken of zoals Jabal zonder omwegen of zoals Jubal door op het gevoel in te spelen. En dat brengt vroeg of laat maar onvermijdelijk Tubal Kaïns op het toneel welke "de messen slijpen" en bereid zijn "zelf terug te nemen". Als gezegd verschijnt in de thora bij Jabal in getalwaarde het jaar van het besluit tot de zondvloed:

(Gen 4:20): ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה **1556**
en baarde Ada Jabal - hij de vader van de tentbewoner
en van het bezit

En zo verschijnt bij Thubal Kaïn in getalwaarde het jaartal van het einde van de zondvloed in het jaar 1657:

(Gen 4:21): ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב **1657**
en de naam van zijn broeder Jubal; hij was de vader van
allen grijpende de cither en de fluit

Met het "zelf nemen" en "zelf terugnemen" van beiden wordt derhalve qua getalwaarde het zondvloedtijdperk van begin tot en met het einde samengevat. Want vaak lijken oorlogen in de eerste plaats religieus en ideologisch gemotiveerd te zijn, maar bijna altijd doen tegenstrijdige economische belangen zo niet directe roof en materieel gewin bestuurders eerst besluiten om zich in het hachelijke avontuur van oorlogsvoering te storten. Religie en ideologie dienen dan veelal om de bereidheid tot oorlog aan te zwengelen en "alle neuzen dezelfde kant op te krijgen".

Oorlogen zijn vrijwel altijd plaatselijke zondvloeden, als overeenkomstig de thorasymboliek oorlog en geweld Sodom en Ghomorra tenonder deden gaan (=> 19e hfdst) en met de kinderen van Lamech oorlog als het eigenlijke gezicht van ook DE zondvloed in de thora aangegeven is. Als te zien zal zijn (=> 6e hfdst) symboliseren de ark en de zondvloed het "in de ark van het Woord Gods over de wateren der tijd gered worden". De kinderen van Lamech deden de mensheid tot een zondvloed van katastrofale oorlogen afdalen en die "zondvloed" zal weliswaar overeenkomstig het 9e hoofdstuk van Genesis nooit meer allomvattend plaatsvinden maar is overeenkomstig de geschiedenis van Sodom en Ghomorra niet verdwenen. Want in iedere tijd doet de instelling als van Jubal en Jabal en Thubal Kaïn mensen in kleine en plaatselijke en tot de privékring en het persoonlijke leven beperkte totaan landen en werelddelen omvattende zondvloeden tenondergaan.

g. De spreuk van Lamech

ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפצעי וילד לחברתי [24] כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה

(23) en sprak Lamech tot zijn vrouwen Ada en Tsilla: hoort mijn stem vrouwen van Lamech, leent oor mijn spreuk. Want een man vermoordde ik om mijn wond en een kind/knaap om mijn striem (24) Want zeven maal wordt gewroken Kaïn en/maar Lamech zeventig en zeven (maal)

Omdat de zondvloed met de ijverzucht tussen de twee vrouwen van Lamech en hun kinderen ingeluid wordt (=> boven), richt de spreuk van Lamech zich tot deze vrouwen Ada en Tsilla. De spreuk omvat zeven en zeventig letters:

שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי	= 49 = 7 x 7 letters
[24] כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה	= 28 = 4 x 7 letters
	= 77 = 11 x 7 letters

- en eindigt met de voorspelling dat Lamech "zeven en zeventig" gewroken wordt. Kaïn zou zeven maal gewroken worden omdat mensen als hem niet de kans tot inkeer te geven de eigen sabbat erbij in doet boeten (=> boven). Waar aldus het getal 77 op te vatten is als de zeven van de sabbat en de ten aanzien van Lamech te wreken zeventig van de "sabbat der sabbatten", rijst de vraag wie zulk een alomvattende sabbat erbij in zal boeten en waarom. Verder rijst de vraag waarom niet langer Kaïn gewroken zal worden "in het geval dat" maar **dat** hij evenals Lamech gewroken zal worden. De naam van de vader van Lamech *Methusjaël* betekent "gestorven is het vragen naar God" (=> boven) en met de getalwaarde van die naam = 777:

מתושאל	Methusjaël gestorven is het vragen naar God	777 = 700 + 70 + 7
--------	--	---------------------------

- en met de gezamenlijke getalwaarden van de namen van Kaïn en zijn geslachten tot en met Methusaël = 700 + 700:

קין	- Kaïn	160
חנוך	- Henoeh	84
עירד	- Irad	284
מחויאל	- Mechujaël	95
מתושאל	- Methusjaël	777
	_____ +	
		1400

- kan nauwelijks anders zijn dan dat het object van gewroken worden van de "sabbat der sabbatten" = 70 en zelfs van het gewroken worden van de "sabbat der sabbatten der sabbatten" = 700 in religieuze kring gezocht moet worden.

Het 4e hoofdstuk van de thora eindigt met Adams verwekken van *Seth* als vader van de geestelijke tak en met diens verwekken van *Enosj* en met het vermelden vervolgens dat met de laatste de valse godsdienst begon (Gen 4:26):

*en men noemde zijn naam **Enosj**; toen werd er ontwijfd (=> onder) door te roepen in de naam Jahwe*

Menige gelijke naam in zijn stamboom als in de stamboom van Kaïn (=> 5e hfdst) geeft namelijk aan dat Enosj de tak van Kaïn weer voor het geloof probeerde te winnen door een verbintenis met deze aan te gaan. Met andere woorden probeerde hij om naar menselijke gedachte en met menselijke methoden:

אנוש Enosj, mens, sterfelijk, zwak, ongeneselijk, onheilzaam

- het geestelijke te bewerkstelligen. Want hij was de vader van methodes waarmee in iedere tijd veel geloofsgemeenschappen hun "kudde groot en bijeen trachten te houden" en welke aan de hand van de offers van Kaïn en Abel als boven omschreven aldus zijn samen te vatten:

niet leert men de mens dat met zijn gehele wezen hij tot God zal naderen en hij hem niets zal onthouden maar dat men slechts wat van zijn vruchten zal offeren

Waar niet velen bereid zijn om God en niet de eigen ego middelpunt van hun leven te laten zijn en dienovereenkomstig oneigenzuchtig en toegewijd te leven, verzwijgt men deze boodschap. Opdat kerken en gemeenschapshuizen niet leeg zullen lopen leert men de mens om het bij zijn reilen en zeilen alleen niet te bont te maken en het uiterlijke fatsoen te bewaren zoals wat te geven ook voor de armen en voor de kerk. Men laat mensen in de illusie verkeren dat binnen de grenzen van fatsoen en maatschappelijk geaccepteerd gedrag zij toch hun gang kunnen gaan zonder het toegangsbewijs tot de eeuwigheid te verliezen. Niet langer zal men de "op aarde vluchtend en onbestendig zijnde" moorde naar Kaïn zijn:

(Gen 4:14): נע ונד vluchtend en wankel (נע = op de vlucht zijn, נד = wankelen)

- maar ook hoeft men niet als Abel "hele zaak te maken", als op die leer van Enosj Kaïn ging wonen in het "land Nod van de middenweg":

נע	vluchtend	120
נד	Nod	60

- het land Nod van de 60 tussen de nullijn van een zuiver geweten en de 120 van de vluchtende misdadiger

Het vluchten (נע) van het "vluchten en wankel zijn (נע ונד) ten gevolge van directe misdaad" mag dan echter weggefallen zijn terwijl men alleen nog het "goed" van de "boom van goed en kwaad" denkt te huldigen door voor het oog "alles netjes te doen":

(Gen 4:17): וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר
en kende Kaïn zijn vrouw en zij werd zwanger en baarde Henoeh
en hij was bouwende een stad

3262

- zeven halve "bomen van goed en kwaad" = 7 x (932 : 2) = 7 x 466 = 3262 dekken de 7 scheppingsdagen voor de helft af

- en men misschien zelfs een goede naam heeft omdat aan maatschappelijke maatstaven van orde en fatsoen men beantwoordt en bij liefdadigheidsevenementen men van de partij is, maar als "inwoner van het land Nod" blijft men onbestendig (נד):

נד - Nod, (als werkwoord): wankelen, onbestendig zijn, op de vlucht zijn

En tussen dat land van onbestendigheid en de "boom des levens" staan onveranderlijk de cherubiem (=> boven) omdat men de eerstgeborene niet tot God heeft doen naderen (=> boven):

כרוב	cherub	228
בכור	eerstgeborene	228

De innerlijk onveranderde mens staat op de wankele bodem *Nod* en niet op de vaste existentiebodem Gods *adama* (=> 2e hfdst) en pleegt zo achter de uiterlijke facades van zijn religieuze en maatschappelijk goed bevonden zijn velerlei "witteboordencriminaliteit":

ieder maatschappelijk geaccepteerd maar immoreel gedrag is "witteboordencriminaliteit"

En daarom komt hij op termijn toch tot het "steeds minder nauw nemen met de regels" en tenslotte tot onbeheersbaar gedrag en opnieuw en niet zelden een veel erger crimineel gedrag. Want overeenkomstig zijn spreuk moordde Lamech niet uit noodweer en zelfs niet vanuit afgunst zoals nog Kaïn (=> boven), maar reageerde hij buitenproportioneel vanwege futiliteiten als een "verwonding" (Gen 4:23). En overeenkomstig zijn spreuk kwam hij van kwaad tot erger door reeds vanwege een striem een voor zijn daden nog niet vol ter verantwoording te roepen kind om te brengen (Gen 4:23). Het "een korte lont hebben" is een van de kenmerken van geestelijk failliet zijn en Lamech wijt dat echec er terecht aan dat Enos geen waarheid maar vermenging bracht:

מובל (mabul) zondvloed, vermenging
 - van בלל = vermengen, waarvan ook de naam "Babel" komt

Enos was een "zichzelf geroepen hebbende" en daarmee een "niet gezalfde" welke aldus als geestelijke tekortschoot:

משיח mesiach, een gezalfde, een geroepene 358
 אנוש Enosj 357

- de één van de Alenige ontbreekt

Aan Enosj uit de geestelijke tak van Seth voorspelde Lamech het gewroken worden van zowel de Kaïn onthouden kans om tot bezinning te komen = de gemiste sabbat = 7 als van Enosj' eigen "sabbat der sabbatten" = 70 van het een bewust geestelijk en godsdienstig mens zijn maar een andere leer verkondigen. Want nauwelijks is een terugkeer nog mogelijk wanneer door zich volmaakt te wanen men zijn fouten niet meer ziet. En zo zag als gevolg van dat levensgrote verzaken van de sabbat niet alleen Lamech zelf geen houvast meer om zich voor het algehele naar onderen glijden te redden:

(Gen 4:23): וילד לחברתי 700
 en een kind voor mijn striem

- maar zouden tevens de meeste laatste telgen uit de tak van Seth zoals ook Methusjalach (=> 5e hfdst) in de zondvloed tenondergaan.

Mensen als Enosj kweken alleen schijnheilige en schijnsensibele mensen als Jubal (=> boven):

(Gen 4:26): אנוש Enosj 357
 (Gen 4:21): כנור harp, cither 276
 עוגב fluit 81
 ———
 357

- mensen met "welluidende klanken" van beminnelijke woorden en omgangsvormen maar uiteindelijk gelijk aan de "alle poespas achterwege latende" Jabals. Tezamen met tegenstrevers als Tubal Kaïn staan zulke vruchten van valse godsdienst op gelijke wijze aan het begin van de zondvloed als van Tubal en Mesjech en Nasi Rosj te zien was (=> boven):

תבל	משך	נשיא ראש
Tubal	Mesjech	nasi rosj
de wereld de aardrondte	een toon verlen- gen (= blazen)	hoofdleider
תובל קין	יובל	יבל
Tubal Kaïn	Jubal	Jabal
het aardrijk van Kaïn	de ramshoorn trompetgeschetter	hij leidt (van יבל) (hij is de leider)
	↓	hij vermengt (van בבל) (mabul - zondvloed = "vermenging")
	יבול	
	oogst/opbrengst	

Want godsdienst als van Enos brengt niets en zo keert met hen het 4e thora hoofdstuk terug bij het offeren van Kaïn "vanwege het einde der dagen" = "ter gelegenheid van het oogstfeest" (= > boven). De "loofhut Tubal Kaïn en Jubal en Jabal" was die van Kaïn en was die van "Tubal en Mesjech en Rosj" = die van "het dak Gog" (גוג => boven) vlak voor de ondergang. Van die ondergang waren Lamech en Jabal en Jubal en Tubal Kaïn slechts voor de helft de oorzaak:

jaartal van beslissing tot de zondvloed (= > boven):		1556 = 2 x 788
למך	Lamech	90
יבל	Jabal	42
יובל	Jubal	48
תובל קין	Tubal Kaïn	598
	_____ +	
	788	- de helft van 1556

- en was de valse godsdienst van Enosj voor de andere helft de oorzaak (Gen 4:26):

*en men noemde zijn naam **Enosj**; toen werd er ontwijd (חולל) door te roepen in de naam Jahwe*

De grondbetekenis van het werkwoord chalal (חלל) is namelijk "ontwijden" en "ontheiligen" en kan hier niet de nevenbetekenis van "beginnen" hebben omdat reeds Adam en Eva met Jahwe spraken (Gen 3:8-19) en Kaïn en Abel tot Jahwe offerden (Gen 4:6,9,13). Aldus werd Jahwe niet eerst vanaf Enosj aangeroepen maar werd als in iedere valse godsdienst in de naam Gods van alles en nog wat geroepen zonder tot God zelf te naderen. De geestelijke tak van Seth en daarmee diens schuld = Enosj' schuld = de helft van de schuld = 788 werd daarom eerst middels Noach vereffend:

(Gen 8:1): ויזכר אלהים את נח **788**
en gedacht de Eeuwige Noach

Enosj zelf bracht een schijnheilige als Jubal en een van schijnheiligheid afkerig tot ongelovigheid neigende als Jabal voort. En hij bracht een zich goed en vroom *wanend* mens als Tubal Kaïn voort. Want de strijd in iedere tijd tussen de "koning van het Noorden" en de "koning van het Zuiden" (= > 2e hfdst) is hier terug te vinden in de vorm van die tussen Jubal en Jabal enerzijds en Tubal Kaïn anderzijds. De laatste wist van Enosj omtrent de belofte van het wegnemen van de vloek van de *adama* sinds Adam (= > 5e hfdst) en zag zich daarmee als "voorvechter van het land van belofte":

(Gen 4:22): תובל קין Thubal Kain 598 = 23 x 26 - Jahwe = 26

(Gen 4:22): לטש כל חרש נחשת וברזל scherpemde alle werktuig van erts en ijzer 1900 = 10 x 190
=> Kanaän (כנען) = 190 in het groot

Enosj had overeenkomstig zijn uitgaan van slechts menselijke middelen die belofte van het "land vloeiende van melk en honing" omgedraaid in een werelds streven naar een eeuwig vredesrijk (=> 5e hfdst) als het tot op heden de wereldpolitiek bepaalt en Tubal Kain = "het aardrijk aan Kain" had dat streven op gewelddadige wijze overgenomen. De "jager voor het aangezicht Gods" *Nimrod* zou na de zondvloed die strijd terugbrengen (=> 11e hfdst) en eveneens als "koning van het Noorden" deel van een volgende zondvloed uitmaken (=> 14e hfdst). Getalwaarden geven in het volgende hoofdstuk van de thora aan *dat* overeenkomstig de voorspelling van Lamech ook Enosj en zijn nageslacht er de "sabbat der sabbatten" bij in zouden boeten oftewel zij in de zondvloed tenonder zouden gaan (=> 5e hfdst).

h. De zuster van Tubal Kain Naëma

Waar aldus Thubal Kain het goede en vrome met het zwaard meende te kunnen bewerkstelligen, beëfende zijn zuster Naëma hun godsdienst op een betere wijze en was zij de vrouw van Noach. Vaak is in thora en thenach te zien dat uit een ongeestelijk geslacht weer een geestelijke telg voortkomt, als Rivka = Rebekka uit Nachor (=> 24e hfdst) en Ruth uit Moab en Rachab uit de bewoners van Jericho voortkomen. Een ander doel dan om Naëma uit het geslacht van Kain als de vrouw van Noach bekend te maken:

נח	(Noach)	vertroosting	(Gen 5:29 - van נחם)
נעמה	(Naëma)	zij is goed/liefelijk; zij is een vreugde	

- kan haar vermelding derhalve niet hebben. Haar naam staat er ter onderstreping dat de mens geen produkt van zijn opvoeding is. De Almachtige begiftigde hem niet met schijnvrijheid maar met een vrije wil om afwijkend van omstandigheden en zo ook van ouderlijke afkomst tot kiezen voor het goede of verkeerde in staat te zijn. Zo ging Enosj uit de geestelijke tak van Seth een verkeerde weg door van godsdienst machtspolitiek te maken:

Enosj trachtte niet zo zeer om mensen tot God terug te brengen als wel om door het verenigen van gelovig en ongelovig eenheid van de wereld te bewerkstelligen (=> 5e hfdst)

En zo keerde Naëma uit een verkeerde generatie zich van het geweld van haar vader en broeder af en werd zij als vrouw van Noach deel van de geestelijke tak van Seth. Waar zij aan het einde van de tak van Kain en Noach aan het einde van de tak van diens broeder Seth stond, luisterde Naëma uiteindelijk wel en anders dan Kain "naar het bloed van haar broeder":

(Gen 4:10): קול דמי אחיך	Hoor! Het bloed van je broeder	229
נח ונעמה	Noach en Naëma	229

De oorspronkelijke volledigheid van het geestelijke paar Adam en Eva zou zich namelijk na de zondvloed met zowel Seth als vervanging van Abel als met Kain middels het nageslacht van Noach en Naëma voortzetten:

ילד	(jeled)	kind	44
דם	(dam)	bloed	44

i. De zeventig wereldvolkeren

In het 10e hoofdstuk van de thora wordt de wereldbevolking gespecificeerd als bestaande uit zeventig wereldvolkeren (=> 10e hfdst). Het getal 70 is dat van de geheiligde materie (=> 2e hfdst) en zo wordt met "70 wereldvolkeren" de mensheid beschreven zoals God haar ziet, namelijk als het voor de andere zijde = 8 voorbestemde deel der mensheid:

(Gen 4:1):	והאדם ידע	en de mens herkende	140 = 2 x 70
(Gen 4:1):	את חוה	Eva	420 = 6 x 70
(Gen 4:1):	והאדם ידע את חוה	en de mens herkende Eva	560 = 8 x 70

- de 70 wereldvolkeren van eens de andere zijde = 8

Het is de geestelijke eenheidsmens = 1 in de materieel als man of als vrouw existierende mens = 4 welke herkent:

והאדם ידע את חוה en de mens herkende Eva	560	= 4 x 140
והאדם ידע en de mens herkende	140	= 1 x 140

Want dat deel komt voort uit de "eerste mensen" = de "eerste mensen naar de gelijkenis Gods" (=> 3e hfdst):

אדם וחוה   Adam en Eva   **70**

Na de moord op Abel vormt de vader van de geestelijke tak *Seth* de volgende voorfase van de wereldbevolking:

(Gen 4:25):	שֵׁת	Seth	700
	ת ש	- de drie immateriële en de vier materiële	
	400 300	scheppingsdagen (=> 1e hfdst)	

- want als gezegd had voor hem Kaïn niet alleen Abel maar ook diens nageslacht en zelfs de wereldbevolking in bovengenoemde goddelijke zin omgebracht:

(Gen 4:13):	ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא en sprak Kaïn tot Jahwe: groot mijn misdaad meer dan te dragen	1050 = 15 x 70	
			- Jah(we) (יה) = 15 x de wereldbevolking = 70

Niet alleen had Kaïn zijn broeder "met vervangingswaarde *Seth* = 700" maar ook voor de helft = de mannelijke genen = 350 diens nageslacht omgebracht:

(Gen 4:13):	ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא en sprak Kaïn tot Jahwe: groot mijn misdaad meer dan te dragen	1050 = 700 + 350	
-------------	--	-------------------------	--

Zeventig wereldvolkeren komen qua getalwaarde ook veelvuldig in de thora voor waar van het streven van de tegenstander naar wereldrijken sprake is. Zo streeden Ada en Tsilla uit de tak van Kaïn om de wereldheerschappij (=> boven) en brachten zij de **drie** hoofdrolspelers Jabal en Jubal en Kaïn Thubal daarin voort:

(Gen 4:23):   עדה וצלח   Ada en Tsilla   210 = **3 x 70**

Steeds is sprake van een goddelijke bedoeling = *mesjiach* = 358 en van een daaraan parallel lopende bedoeling van de tegenstander = zijn spreken van de slang *nachash* =

eveneens 358 en zo hebben de 70 wereldvolkeren als toekomstige mensheid van het beloofde land als parallel de 70 wereldvolkeren van het wereldrijk en "duizendjarige vredesrijk" als nagestreefd door de tegenstander. Jakob daalt derhalve met 70 zielen naar het voor de wereld symbool staande Egypte af (Gen 46:27), waar de leer Gods *thora* voorbestemd is om tot de gehele "uit Adam en Eva = 70 voortkomende mensheid van 70 volkeren" te komen. En tegelijk worden de 70 volkeren naar de geest van Gog en Magog (=> boven) genoemd als te offeren bij het eindtijdfest. Want ter gelegenheid van deze zal men 70 stieren slachten (Num 29e hfdst):

op de 1e dag:	13
op de 2e dag:	12
op de 3e dag:	11
op de 4e dag:	10
op de 5e dag:	9
op de 6e dag:	8
op de 7e dag:	7

—
70 stieren

Als gezegd (=> 1e hfdst) is de stier het teken van de leider:

א (aleph)	eerste letter hebreeuwse alfabeth en goddelijke initiaal
א (eleph)	rund, stier

- en zo zullen eens verdwenen zijn alle stieren van Kaïns en Jabals en Jubals en Thubal Kaïns en alle Rosj-mensen en Mesechs en Thubals. Eens zullen allen de stier in zich geöf-ferd hebben of anders voorgoed verdwenen zijn. Eens tegen de tijd van "de Verzoendag der Verzoendagen" zullen zij vervangen zijn voor de 70 wereldvolkeren in goddelijk zin, mensen welke in overgave aan en toewijding tot de schepper de schepping beheren.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenhout	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400